

Den 16.04.2020

Til

Transport- og Boligministeriet

Klage over Banedanmarks afgørelse vedrørende kritisk tilkendegivelse

Ved brev af 26. februar 2020 har Banedanmark meddelt [redacted] medlem [redacted], at Banedanmark har truffet afgørelse om at give [redacted] en kritisk tilkendegivelse og Banedanmark har meddelt, at gentagelse vil blive betragtet som en grov tjenesteforseelse.

[redacted] klager hermed på vegne af [redacted] over afgørelsen.

Generelt henviser [redacted] til vores vedhæftede svar af 24. januar 2020 på partshøringen af vores medlem. [redacted] fastholder alle synspunkter i høringssvaret.

Konkret bemærker [redacted] følgende vedrørende Banedanmarks afgørelse:

Som nævnt ovenfor, går Banedanmarks afgørelse ud på, at styrelsen giver vores medlem en kritisk tilkendegivelse. Begrebet kritisk tilkendegivelse er ikke en sanktion i henhold til tjenestemandsløven, men efter Banedanmarks beskrivelse af retsvirkningen at dømme, så kan gentagelse alligevel få en disciplinær konsekvens, hvilket er helt uhjemlet. Dertil kommer, at Banedanmark ikke har kompetence til at udtale sig om, hvad der vil blive betragtet som grov tjenesteforseelse, da det som bekendt kræver en disciplinær undersøgelse i henhold til tjenestemandsløven.

Hvis den kritiske tilkendegivelse ikke skulle have karakter af en disciplinær sanktion, kunne man antage, at det er en diskretionær afgørelse. Sammenholdt med de disciplinære retsvirkninger giver dette dog heller ingen mening uden en nærmere beskrivelse fra Banedanmark. I det hele taget bærer Banedanmarks afgørelse præg af, at styrelsen forsøger på én gang at behandle de kritiserede forhold som både disciplinære og som diskretionære, hvilket naturligvis gør afgørelsen af sagen usaglig og ikke mindst gør vurderingen af retsvirkningen usikker til skade for vores medlems retssikkerhed.

[redacted] afviser, at de kritiserede forhold kan bedømmes på den hypotetiske måde, som Banedanmark gør i afgørelsen, altså at Banedanmark kan skønne over, hvilke ansættelsesretlige konsekvenser forholdene ville få, hvis de var blevet bedømt på enten tidspunktet for forholdene i 2011-13, eller efter nugældende standarder. Den slags spekulationer bør ikke indgå i en afgørelse, ikke mindst fordi forholdene i så fald skulle have været afklaret ved en disciplinær undersøgelse.

Et andet punkt, som [redacted] vil klage over, er Banedanmarks afvisning af at acceptere den etablerede praksis for forældelse af det disciplinære ansvar. Det forekommer helt uhjemlet at lægge vægt på de ældste tiders opfattelse af det disciplinære ansvars principielle uforældelighed, når der er betydelig praksis fra bl.a. en række undersøgelseskommissioner, der i høj grad sidestiller reglerne om det disciplinære ansvars forældelse med den strafferetlige forældelse.

Et tredje punkt, som [redacted] vil fremhæve i klagen, er Banedanmarks begrundelse for, hvorfor der ikke foreligger forældelse. Supplerende til ovennævnte partshøringssvars afsnit om forældelse må [redacted] erklære sig uforstående over for, at Banedanmark øjensynligt betjener sig af obligationsretlige forældelsesregler i forbindelse med begrundelsen for, hvorfor så gamle forhold alligevel kan danne grundlag for en sanktion/diskretionær afgørelse. Efter [redacted] opfattelse kan udelukkende strafretlige forældelsesregler anvendes i en form for analogi.

[REDACTED]

Afslutningsvis skal [REDACTED] på vegne af vores medlem afvise partshøringens insinueringer af, at der i forhold til leverandøren skulle være tale om andet end et rent professionelt forhold, samt afvise at samarbejdet skulle have gået ud over, hvad der er normalt og passende for et professionelt samarbejde mellem en ansat i staten og en leverandør. Disse insinueringer har intet grundlag.

Venlig hilsen

[REDACTED]